

Mentovics Éva

Hiányoztok, kicsinyeim!

Csend borult a bölcsődére,
minden játék hallgatag,
mesekönyvünk szép meséi
mit tehetnek? Alszanak.

Hiányoznak a mókáink,
tízóráik, ebédek...
Délután, az alvás előtt
most a szülők mesélnek.

Nem építünk magas tornyot,
nem ringatunk babákat,
együttlétünk szép emléke
lengi csak be szobánkat.

Távol vagytok, mégis közel,
bár varázslat nincs ebben,
mindannyian együtt vagytok
idebenn, a szívemben.

Hiányoztok, kicsinyeim,
lányok, fiúk, mindenki.
Nem tudunk most együtt lenni,
gyöngyöt fűzni, színezn.

Belátónak kell most lennünk,
türelmesnek, okosnak,
otthonunk nyújt biztonságot,
s ez mindennél fontosabb.

Hiányzik a duruzsolás,
csengő szavak, ölelés,
sok huncutság, ezer kérdés,
a felhőtlen nevetés.

Ha majd újból nyit a világ,
s védelmezőn csalogat,
minden bölcsist tárt karokkal
és boldogan várok majd.

Mentovics Éva hivatalos oldala

Facebook